

Фламандський і голландський живопис Митці та жанри

Урок № 5

У XVII ст. Нідерланди
поділяються на дві самостійні
країни.

У зв'язку з цим створюються дві
великі національні школи
живопису — фламандська та
голландська.

Видатний фламандський живописець

Пітер Пауль Рубенс (1577–1640)

став родоначальником блискучого,
оригінального живописного стилю
бароко, що відзначається вільною
композицією, широкою технікою,
блискучим колоритом.

Унікальні властивості
наочно продемонстровані
у цій ранній перехідній
роботі.

Жінка, що стоїть ліворуч
у застиглій позі, героїчна
фігура лицаря, його кінь,
що став дибки, енергійні
жести і яскраві фарби
демонструють новий
інтерес, що його виявляє
Рубенс до напористої дії,
руху, емоцій.

Святий Георгій, що вражає дракона.
1606–1610, музей Прадо, Мадрид

Яскравий, пишний рубенсівський стиль характеризується зображенням великих важких фігур у стрімкому русі, різкими контрастами світла і тіні, теплими багатими фарбами.

Теми живопису – біблійні й античні сцени, полювання на тварин, дзвінкі ратні побоїща.

Мисливські сцени Рубенса характеризуються величезною напругою: пристрасті напружені до межі, збуджені люди й тварини безстрашно, з люттю накидаються одне на одного. Цей жанр Рубенс популяризував у середині своєї кар'єри художника.

Полювання на гіпопотама. 1637

Цікаво, що цей
найбільш
релігійний
художник
свого часу був
також
і великим
майстром
жіночих форм.

**Викрадення дочок
Левкіппа. 1617, Мюнхен**

Написана за рік до смерті, ця картина представляє нам ідеал рубенсівської жіночої краси.

Її композиція являє собою варіант розробленої греко-римськими скульпторами пози, її використовували такі майстри, як Рафаель і Боттічеллі.

У Рубенса вона наділена енергією й силою.

Три грації. 1639, Лувр

«Зняття з хреста» Рубенс створив для Антверпенського собору у віці 37 років. Твір продемонстрував зростаюче вміння художника поводитися з фарбами, його тонку чутливість до світла. Це поступово перетворилося на головну рису живопису Рубенса.

**Зняття з хреста. 1611–1614,
Антверпен**

Рубенс був
великим майстром
портретного
живопису

Портрет іспанського короля
Філіппа IV. 1628–1629,
Ермітаж

Портрет Людовика XIII,
короля Франції.
1622–1625, музей,
Каліфорнія, США

**Портрет герцога Букінгема. 1625,
галерея Палатіна, Флоренція,
Італія**

Портрет Анни Австрійської.
1622–1625, Лувр, Париж,
Франція

**Портрет камеристки
інфанти Ізабелли. 1620**

Рембрандт Харменс Ван Рейн (1606–1669)

Урок анатомії доктора Тюльпа. 1632, Гаага

Автопортрет
із Саскією на колінах. 1635,
Дрезденська, галерея

Нічна варта. 1642, Рейксмузеум, Амстердам

Дуже велике місце
у творчості художника
починає займати
камерний портрет.
Рембрандт розкриває
духовне життя людини,
що немов триває в часі
й просторі.

Це свого роду
портрети-біографії.

**Тітус у червоному береті.
1656, Берлін**

Портрети Рембрандта
реалістичні найвищою
мірою, вони не тільки
точно передають
зовнішні риси, але
й виражають
внутрішній характер
зображених осіб, весь
їхній духовний світ, їхню
національність, рід
їхньої діяльності.

Тітус, що читає.
1657, Відень, Кунсткамера

Вірсавія. 1654

Наприкінці
творчого шляху
Рембрандт пише
грандіозне полотно
«Повернення
блудного сина»
(близько 1668–1669,
Ермітаж).

Даная. 1636, Ермітаж

Що ж до картин
Рембрандта на
релігійні теми, то хоча
в них він
і залишається вірний
реалістичному
напрямку, і одягає
фігури в костюми
свого часу, однак у цих
творах яскраво
виражається тепле
й побожне почуття,
наприклад
у зображеннях Христа
та його послідовників.

**Жертвоприношення Авраама.
1634, Ермітаж**

Гравюра «Христос зцілює хворих». Рейксмузеум, Амстердам